



REPUBLIKA E KOSOVËS
Republika Kosovo - Republic of Kosovo
Gjykata Kushtetuese / Ustavni sud / Constitutional Court

Priština, 18. oktobar 2010. god.
Ref. Br.: RK 57/10

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

Slučaju br. KI 33/09

Fillim Musa Guga

protiv

**Odluke Posebne komore Vrhovnog suda Kosova
SCEL-08-0001, od 17. juna 2008. god, i
Odluke SCEL-08-0001, od 10. septembra 2008. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

U sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjylieta Mushkolaj, sudija
Iliriana Islami, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Fillim Musa Guga, sa prebivalištem u Đakovici.

Osporene odluke

2. Podnosilac zahteva osporava Odluku SCEL-08-0001, od 17. juna 2008. god, i Odluku SCEL-08-0001, od 10. septembra 2008. god, Posebne komore Vrhovnog suda Kosova (u daljnjem tekstu: Posebna komora).

Predmet spora

3. Podnosilac zahteva tvrdi da odluke Posebne komore krše član 24 [JEDNAKOST PRED ZAKONOM], član 29 [PRAVO NA SLOBODU I SIGURNOST], Ustava Republike Kosovo (u daljnjem tekstu: Ustav) i član 1 Protokola 1 uz Konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljnjem tekstu: član 1 Protokola).

Pravna osnova

4. Član 113 (7) Ustava, član 22. (7) i (8) Zakona br. 03/L-121o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 16. decembra 2008. god (u daljem tekstu: Zakon), i član 54. (b) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Sudom

5. Podnosilac zahteva je 27. jula 2009. god predao podnesak Ustavnom sudu, zahtevajući od Suda da oceni ustavnost i zakonitost gore navedenih Odluka Posebne komore. Podnosilac zahteva je 30. januara 2010. god predao dodatne dokumente i upotpunio podnesak dodatnim činjenicama.
6. Sud je 4. februara 2010. god poslao zahtev Posebnoj komori tražeći od Posebne komore da prosledi Sudu odluke koje je podnosilac zahteva naveo u svom podnesku. Posebna komora je 15. maja 2010. god prosledila odluke i prateća dokumenta u vezi sa navedenim odlukama.
7. Sud je 4. februara 2010. god poslao zahtev podnosiocu zahteva tražeći odluke posebne komore i ostala prateća dokumenta za tvrdnje koje je izneo u podnesku. Podnosilac zahteva nije odgovorio.
8. Sud je 24. juna 2010. god tražio od podnosioca zahteva da odgovori na određena pitanja, ali podnosilac zahteva do sada nije odgovorio na ova pitanja. Međutim, on je predao odgovor Specijalnog predstavnika Generalnog sekretara (u daljnjem tekstu: SPGS) za Savetodavno veće za ljudska prava, Ref. Br. 47/08, pred kojim je podnosilac zahteva podneo sličnu žalbu. Ali Veće je odbilo žalbu podnosioca zahteva kao očigledno neosnovanu.
9. Istoga dana Sud je poslao zahtev Opštinskom sudu iz Đakovice da pošalje sudske odluke koje je podnosilac zahteva naveo. Opštinski sud iz Đakovice je 5. jula 2010 god, prosledio Sudu kopije tih odluka.
10. Dana 13. jula 2010. god, veće za razmatranje u sastavu sudija Altay Suroy (predsedavajući), Enver Hasani i Ivan Čukalović, razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, Snezhana Botusharova, i podnelo predloge Sudu o neprihvatljivosti podneska.

Opis činjenica

11. Iz dokumenata koje je podnosilac zahteva predao se može zaključiti da je on radio u društvenom preduzeću (DP) GIK „Dukagjini OOUR-DP IGM Tjegulltorja“ (u daljnjem tekstu: IGM) do 1999. god kada je bio primoran da napusti Kosovo i ode u Crnu Goru zbog događaja koji su se desili na Kosovu u to vreme.
12. Ugovor o radu podnosioca zahteva je prekinut od strane disciplinske komisije IGM 24. avgusta 2000. god, stupajući na snagu 23. marta 1999. god (Odluka o raskidu ugovora o radu br. 185/00 od 24. avgusta 2000. god). Razlog prekida je činjenica da

je nekoliko radnika, uključujući podnosioca zahteva i određeni radnici albanske i ne-albanske nacionalnosti, navodno bilo odsutno sa posla bez opravdanog razloga, od 17. juna 1999. god do 24. avgusta 2000. god.

13. Radnici su bili obavešteni i pozvani na disciplinsko saslušanje, ali samo neki radnici su odgovorili. Podnosilac zahteva nije odgovorio na poziv. IGM je uzeo u obzir situaciju koja je bila na Kosovu u to vreme i zbog toga nije preduzet nikakav disciplinski postupak godinu dana nakon ovih dešavanja. Međutim, radnicima koji nisu odgovorili i koji su bili odsutni sa posla bez opravdanog razloga su prekinuti ugovori o radu.
14. IGM je privatizovana 31. jula 2006. god, i sledstveno, saglasno sa članom 10 (3) UNMIK Uredbe 2003/13 O promeni prava korišćenja nepokretne imovine u društvenoj svojini (u daljnjem tekstu: UNMIK Uredba 2003/13) Kosovska poverenička agencija (u daljnjem tekstu: KPA) je objavila zvaničnu listu radnika koji imaju pravo na raspodelu 20% sredstava od privatizacije DP. Na ovoj listi su se nalazila imena samo nekoliko radnika ne-albanaca koji su se vratili na radno mesto nakon rata i koji su zavedeni u listu radnika koji imaju pravo na raspodelu 20% sredstava od privatizacije DP.
15. Očigledno, organ koji zastupa zaposlene u preduzeću, u saradnji sa Federacijom nezavisnih sindikata Kosova ustanovljava i podnosi KPA listu zaposlenih koji imaju pravo na isplate. KPA nakon toga proverava listu i vrši korekcije da bi se obezbedio ravnopravan pristup sredstvima koja će da budu podeljena svim zaposlenim koji na to imaju pravo. Nakon toga lista se objavljuje u glavnim novinama na albanskom i srpskom jeziku, uz obaveštenje za oštećena lica o njihovom pravu na žalbu.
16. Član 10 (4) UNMIK Uredbe 2003/13 jasno predviđa uslove na osnovu kojih se može smatrati da radnik ima pravo da bude na listi, ako je taj zaposleni bio registrovan kao zaposleno lice pri DP u vreme privatizacije i ako je ustanovljeno da je bio na platnom spisku preduzeća ne manje od tri godine. Nemogućnost ispunjavanja tih uslova ne sprečava mogućnost uključivanja u listu zaposlenog koji tvrdi da bi imao pravo da bude na listi da nije bio predmet diskriminacije.
17. Pošto njegovo ime nije bio na listi za raspodelu 20% sredstava od privatizacije DP podnosilac zahteva je podneo žalbu Posebnoj komori, shodno UNMIK Uredbi 2002/13 o Osnivanju posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (u daljnjem tekstu: UNMIK Uredba 2002/13).
18. Posebna komora je u svojoj Odluci SCEL-08-0001 zaključila da je podnosilac zahteva radio u DP od 1979. god do juna 1999. god. Nakon juna 1999. god on je boravio u Crnoj Gori dugo vremena zbog brige o bezbednosti i nakon povratka na Kosovo on je pokušao da se vrati na bivše radno mesto. Posebna komora je zaključila da podnosilac zahteva nije uspeo da predstavi činjenice na osnovu kojih se može pretpostaviti da je prema njemu postojala direktna ili indirektna diskriminacija. On takođe nije uspeo da ispuni uslove člana 10 (6) u vezi sa članom 10 (4) UNMIK Uredbe 2003/13. Stoga, njegovo uključivanje u listu radnika koji imaju pravo na raspodelu sredstava nije odobreno.
19. Podnosilac zahteva je podneo žalbu na odluku Posebne komore, ističući da mu je osporenom odlukom onemogućeno pravo na žalbu, u suprotnosti sa UNMIK Uredbom 2008/4 (menjajući Uredbu UNMIK-a br. 2002/13).

20. Odlukom SCEL-08-0001 od 10. septembra 2008. god Posebna komora je zaključila da član 9 (7) UNMIK Uredbe 2002/13 predviđa da je odluka, doneta u vezi sa odlukom, konačna i obavezna za stranku u postupku i moraju je sprovesti odgovarajuće izvršne vlasti u skladu sa važećim zakonom. Prema navodima posebne komore, tvrdnje podnosioca zahteva nemaju pravnu osnovu zbog činjenice da UNMIK Uredba 2008/4, član 9 (5) kojom se predviđa žalba na odluke posebne komore nije primenljiva i ne može se pozvati na istu. UNMIK Uredbom 2008/19 O izmenama Uredbe UNMIK 2008/4 i UNMIK Uredba 2008/29 O izmenama UNMIK Uredbe 2008/4 primena UNMIK Uredbe 2008/4 je odložena do 31. oktobra 2008. god. Sledstveno, kada je posebna komora donela odluku dana 17. juna 2008. god, UNMIK Uredba 2008/4 nije bila primenljiva u to vreme.

Navodi podnosioca zahteva

21. Podnosilac zahteva tvrdi da nikada nije primio odluku disciplinske komisije i da nikada nije bio pozvan na disciplinsko saslušanje. Dodatno, tvrdi da nikada nije dobio nikakav odgovor Kosovske povereničke agencije.
22. Podnosilac zahteva takođe tvrdi da je nakon povratka iz Crne Gore pokušao da se vrati na radno mesto ali mu je to onemogućeno, navodno zato što je egipćanskog porekla. On navodi da je čak i preduzeo korake u pokretanju postupka pred redovnim sudovima na Kosovu za povratak na radno mesto, ali je njegov zahtev odbijen.
23. Podnosilac zahteva navodi da odluke redovnih sudova nikada nije predao Posebnoj komori zato što su, po njegovom mišljenju, predmet tužbe pri Posebnoj komori bila 20% sredstava od prodaje. Stoga je smatrao da one nisu imale nikakvu važnost.
24. Zaključno, podnosilac zahteva se žali na nemogućnost KPA da tokom privatizacionog postupka IGM i sledstvene odluke Posebne komore uključi i njega u listu radnika koji imaju pravo na 20% sredstava od privatizacije IGM. Prema mišljenju podnosioca zahteva, isključivanje sa liste je izvršeno na diskriminirajući način zbog njegove egipćanske nacionalnosti, dok to isto pravo nije bilo uskraćeno broju srpskih radnika, koje navodi i imenom.

Ocena prihvatljivosti podneska

25. Da bi bio u mogućnosti da presudi o podnesku podnosioca zahteva Sud prvo treba da proveri da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti predviđene Ustavom, detaljnije obrazložene u Zakonu o Ustavnom sudu i Poslovniku o radu.
26. Vezano sa podneskom podnosioca zahteva Sud se poziva na član 49. Zakona koji predviđa sledeće:

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta. Ukoliko se zahtev tiče nekog zakona, onda rok počinje da teče od dana stupanja na snagu istog“.
27. Iz priloženih dokumenata može se ustanoviti da podnesak nije podnet u zakonskom roku shodno članu 49. Zakona.
28. Konačna odluka posebne komore je doneta 10. septembra 2008. god, dok je podnosilac zahteva 27. jula 2009. god predao podnesak Sekretarijatu Ustavnog suda.

29. Zbog toga Sud zaključuje da se podnesak treba odbiti kao neprihvatljiv, shodno članu 49 Zakona.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, shodno članu 49 Zakona i članu 54 (b) Poslovnika o radu, jednoglasno,

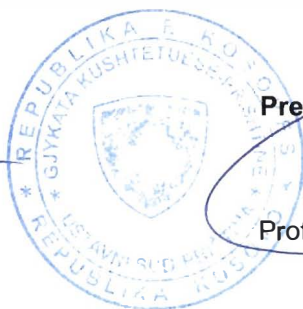
ODLUČUJE

- I. DA ODBIJE podnesak kao neprihvatljiv.
- II. Ova odluka se treba dostaviti strankama i objaviti u Službenom listu, saglasno članu 20 (4) Zakona.
- III. Odluka stupa na snagu odmah.

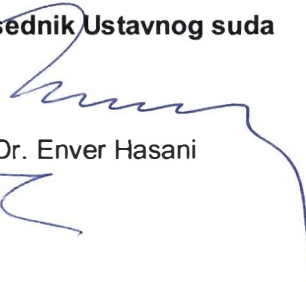
Sudija izvestilac



Snezhana Botusharova



Predsednik Ustavnog suda



Prof. Dr. Enver Hasani